

Hannah heeft een **Moemonster** in zich.

Hij voelt als een **grote olifant**
die op haar zit,

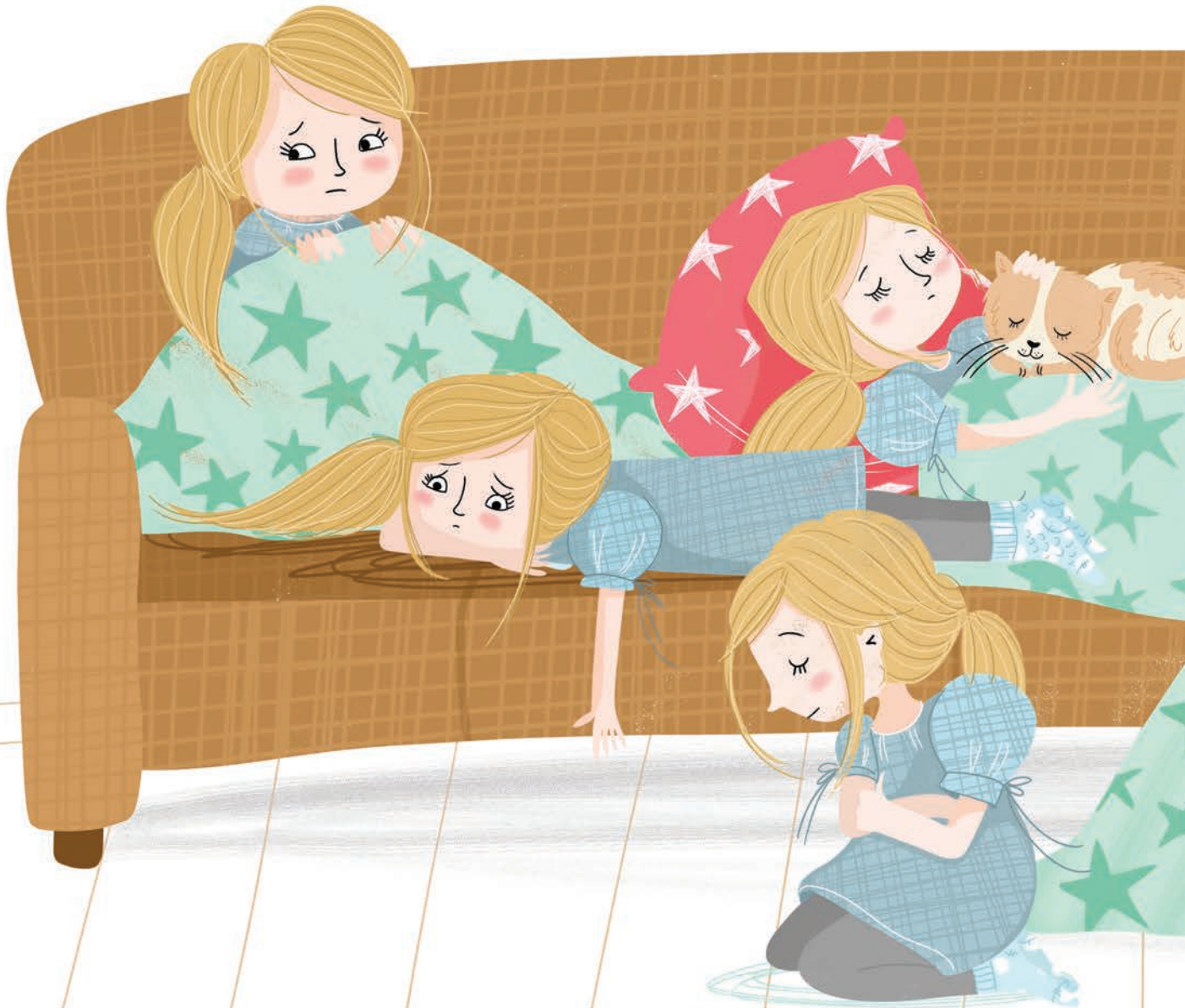
als een **zware rugzak** die
ze bijna niet kan dragen

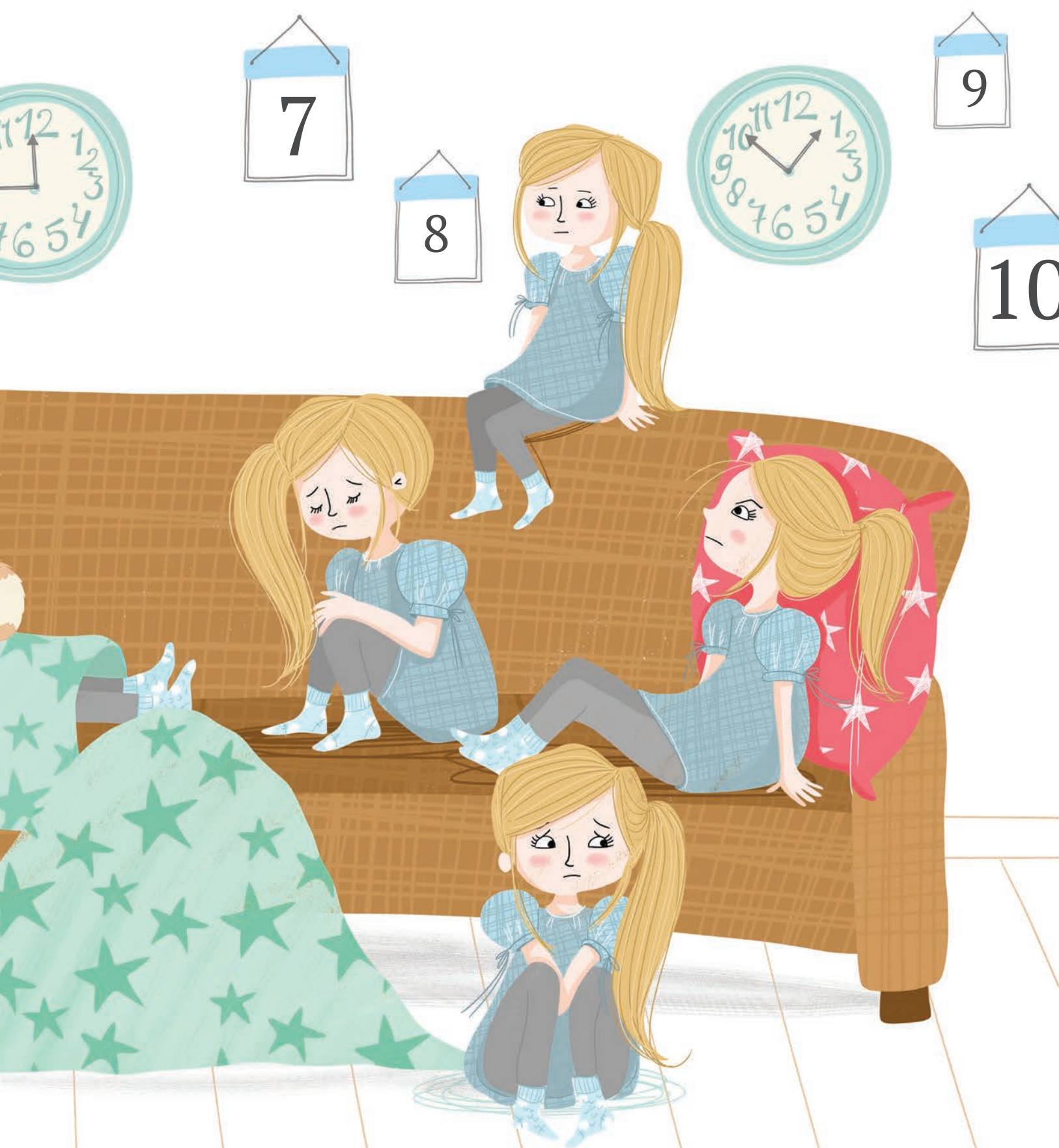
of als een **steen** die er voor zorgt dat ze niet vooruit komt.

Het Moemonster is er altijd.
Hij slaat nooit een dag over.

Hij maakt haar **verdrietig, somber en boos.**

Had ze maar een pauzeknop om op te drukken, dan kon ze even ademhalen. Maar die pauzeknop is er niet.